

РЕШЕНИЕ

№ 6925

гр. София, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7768** по описа за **2023** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Д. О. И. от [населено място], чрез процесуалния си представител адв. Р. срещу решение №2754 от 12.06.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 12-ти състав по НАХД №4255/2023 г., с което е отхвърлена жалбата на И. срещу Заповед №229зз-224/09.03.2023 г. за задържане на лице, на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР, за срок от 24 часа, издадена от В. Д. – „К.О“ при 05 РУ към СДВР.

Касаторът моли за отмяна на решението като неправилно. Излагат се съображение за несъгласие с фактическото задържане на лицето, като се твърди, че са задържани две лица, които са обжалвали заповедите си, и заповедта на другото лице е отменена от СРС. Релевират се доводи, че заповедта е неоснователна и нецелесъобразна, като липсват ясно изразени обстоятелства, налагащи задържането. Моли за отмяна на решението, както и за отмяна на заповедта за задържане. Моли се за присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Р., който поддържа жалбата и моли за отмяна на решението.

Ответникът, В. Т. Д., Командир на отделение, V РУ при СДВР, не взема становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С. -град, 1-ви касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената в настоящото производство заповед за задържане на лице № 229зз-224/09.03.2023 г., на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР, издадена от В. Т. Д., Командир на отделение, V РУ при СДВР е задържан Д. О. И. за срок от 24 часа. Заповедта е издадена на 09.03.2023 г., в 8.50 ч., а относно основаниято за задържане, освен чл. 72, ал. 1 ЗМВР са посочени и разпоредбите на чл. 354А от НК, както и че лицето е заподозряно в държане без надлежно разрешение на наркотични вещества и техните аналози. Образувано е ДП 2293МК-451/09.03.2023 г. по описа на V РУ СДВР за престъпление по чл.354А, ал.5 от НК. Заповедта е подписана от полицейския орган и от задържаното лице.

Лицето е подписало и декларация, че е кандидат за народен представител за произвеждане на избори за Народно събрание на 02.04.2023 г.

На същата дата е извършен личен обиск на лицето, подписана е от същия декларация.

Лицето е освободено на 10.03.2023 г. в 8.40 ч.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение, с което е отхвърлена жалбата на Д. О. И. от [населено място] срещу Заповед №229зз-224/09.03.2023 г. за задържане на лице, на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР, за срок от 24 часа, издадена от В. Д. – „К.О“ при 05 РУ към СДВР.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна, жалбоподател във въззивното производство и адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който

подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Д. И. допустима жалба.

При правилно установена фактическа обстановка, за да постанови решението си, СРС е приел, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 57, ал. 1 от ЗМВР.

Прието за установено е, че същата съдържа задължителните реквизити по чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК, който извод е правилен и законосъобразен и се споделя от настоящата съдебна инстанция. СРС е приел и че при издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до ограничаване правото на защита на задържаното лице, тъй като са му разяснени правата, които има, а именно на адвокатска защита, на медицинска помощ, на телефонно обаждане. Правилено е приложен и материалният закон, тъй като са събрани доказателства, че към момента на издаване на заповедта са били налице предпоставките по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а именно: административният орган е разполагал с данни, от които може да се направи предположение за извършено престъпление по чл. 354А от НК. Съгласно цитираната разпоредба на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление.

Нормата на чл. 72, ал. 1 ЗМВР регламентира мерки за административна принуда с цел обезпечаване на дейността на полицейските органи по чл. 6, ал. 1 ЗМВР - оперативно-издирвателна, охранителна, разследване на престъпления; превантивна. Задържането на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява по смисъла на чл. 22 ЗАНН принудителна административна мярка, която има за цел да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие. Доколкото основанието, на което е издадена заповедта е такова по т. 1 от посочената разпоредба, е задължително преди издаването на заповедта за задържане, да са събрани доказателства, обосноваващи предположение за извършено престъпление. В случая, настоящият касационен състав счита, че това изискване на закона е изпълнено, като изводът, направен от СРС в тази насока е правилен и законосъобразен. Това е така, тъй като от една страна в самата заповед, освен разпоредбата на чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗМВР, като основание за задържане, са посочени и разпоредбите, по които е водено наказателното производство – по чл. 354А от НК. Изписването на цитираните разпоредби, означава, че ответният орган е разполагал с данни, от които да се направи предположение, че задържаното лице е извършило или е съпричастно към посоченото престъпление. От друга страна, пред СРС са събрани доказателства за образувано досъдебно производство.

Доколкото се твърди в касационната жалба, че са образувани две дела в СРС по които са постановени две различни решения и другото решение е правилното, то съдът намира, че този факт няма никакво касателство към настоящото производство. В това производство се проверява правилността на Решение №2754/12.06.2023 г., постановено по анд 4255/2023 г. по описа на СРС.

С оглед на изложеното настоящата съдебна инстанция не намира основание за отмяна на обжалваното съдебно решение, поради което касационната жалба следва да бъде

отхвърлена като неоснователна.

Поради посочените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, I-ви касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2754/12.06.2022 г., постановено по адм. д. №4255/2023 г. по описа на Софийския районен съд, 12-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.